U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 2. 2016, č. j. OAM-893/ZA-ZA15-LE23-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 5. 2016, č. j. 1 Az 9/2016 – 33,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností ze dne 18. 5. 2016 domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Městského soudu v Praze, kterým byl zamítnut jeho návrh na ustanovení zástupce pro řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného specifikovanému tamtéž.

[2] Podle § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí stěžovatel v kasační stížnosti uvést, z jakého důvodu napadá rozhodnutí soudu.

[3] V kasační stížnosti ze dne 18. 5. 2016 bylo pouze uvedeno, že napadá shora označený rozsudek městského soudu z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s, s tím, že bude doplněna.

[4] Kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení, domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Jelikož se jí zpochybňuje pravomocné rozhodnutí krajského soudu, stanoví zákon poměrně přísně obsahové náležitosti. Jednou z podstatných náležitostí kasační stížnosti podle § 106 odst. 1 s. ř. s. je i označení důvodů, pro něž je napadeno rozhodnutí soudu, tzv. stížních bodů. Stížní bod musí zpravidla zahrnovat jak skutkové, tak právní důvody, pro něž stěžovatel považuje rozhodnutí soudu za nezákonné. Důvody uvedené v § 103 odst. 1 s. ř. s. jsou však jen obecně vymezenými kategoriemi, které musí stěžovatel naplnit

konkrétním a jedinečným obsahem, tedy vylíčit, k jakým konkrétním vadám došlo v řízení před správním orgánem či před soudem, jakými blíže určenými vadami trpí podle něj rozhodnutí soudu, v čem přesně spatřuje nesprávné posouzení právní otázky soudem apod.

[5] Řízení o kasační stížnosti je ovládáno dispoziční zásadou, dle které pouze stěžovatel vymezuje rozsah, v němž Nejvyšší správní soud přezkoumá napadené rozhodnutí krajského soudu (výjimku z této zásady tvoří zásadní vady rozhodnutí krajského soudu, ke kterým kasační soud přihlíží z úřední povinnosti i bez námitek). Toto vymezení musí být učiněno uvedením konkrétních důvodů, které Nejvyšší správní soud není oprávněn sám dovozovat. Tím by byla porušena nejen zmíněná dispoziční zásada, ale i zásada rovnosti účastníků. Bez stěžovatelem stanoveného rámce přezkumu nelze kasační stížnost věcně projednat. Důvody uvedenými v kasační stížnosti je pak Nejvyšší správní soud vázán (§ 109 odst. 3 s. ř. s.). Neodstranění nedostatků kasační stížnosti představuje z výše uvedených důvodů vadu, pro kterou není možné v řízení o kasační stížnosti dále pokračovat.

[6] Vzhledem k tomu, že kasační stížnost ze dne 18. 5. 2016 uvedené náležitosti neměla, soud stěžovatele usnesením ze dne 15. 6. 2016, č. j. 9 As 121/2016 – 20, vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od jeho doručení doplnil kasační stížnost o důvody, pro které usnesení městského soudu napadá (§ 106 odst. 3 s. ř. s.). Zároveň jej poučil o tom, že nebude-li kasační stížnost v uvedené lhůtě doplněna, soud ji podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítne.

[7] Usnesení bylo stěžovateli doručeno 20. 6. 2016, podle pravidel pro počítání lhůt (§ 40 odst. 2 s. ř. s.) proto lhůta k doplnění kasační stížnosti uplynula ve středu 20. 7. 2016, stěžovatel však výzvě nevyhověl.

[8] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že kasační stížnost postrádá základní náležitosti stanovené zákonem a pro tento nedostatek není možné v řízení o ní pokračovat. Kasační stížnost odmítl podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. bez věcného projednání.

[9] O nákladech řízení rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. července 2016

JUDr. Radan Malík
předseda senátu